NN 115/2021 (24.10.2021.), Presuda Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: Usl-2600/20-7 od 29. rujna 2021.

UPRAVNI SUD U ZAGREBU

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Manueli Ostoić Čačinović, kao sucu pojedincu i Mariji Brcko, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja A. H. d.o.o., Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti., Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe E. B. iz K., radi rješavanja spora između korisnika i operatora, nakon objave presude, dana 29. rujna 2021.,

presudio je

I. Poništava se odluka Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/20-01/770, urbroj: 376-08-20-4 od 31. kolovoza 2020.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od 60 dana od dana dostave pravomoćne presude donese odluku o zahtjevu zainteresirane osobe.

Obrazloženje

1. Osporavanom odlukom tuženika usvojen je zahtjev za rješavanje spora korisnika E. B. iz K., vezano uz prigovor u odnosu na obračun naknade za prijevremeni raskid pretplatničkog odnosa za pretplatničku liniju 385…, te je naloženo tužitelju kao operatoru javnih komunikacijskih usluga da u roku od 15 dana od dana primitka te odluke, u cijelosti otpiše naknadu za prijevremeni raskid ugovora obračunatu na računu za svibanj 2020. u ukupnom iznosu od 2.009.34 kn, a ukoliko je već naknada naplaćena korisniku je potrebno vratiti naplaćeni iznos.

2. Tužitelj u tužbi i tijekom spora pobija zakonitost osporavane odluke, u bitnome navodeći da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo i počinio procesnu povredu prekoračivanjem svojih ovlasti time što je naredio tužitelju da u cijelosti otpiše naknadu za prijevremeni raskid ugovora obračunatu na računu zainteresirane osobe za svibanj 2020. Dalje dodaje kako je tuženik naložio tužitelju da otpiše iznos naknade za prijevremeni raskid ugovora obračunate na računu ispostavljenom za svibanj 2020., pritom ne navodeći u obrazloženju temeljem čega točno je Korisnik ostvario pravo na raskid bez plaćanja naknade za prijevremeni raskid sukladno čl.41.st.6. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, 72/17 – dalje ZEK).

2.1. Naveo je kako iz obrazloženja pobijane odluke proizlazi kako je tuženik odredio obvezu tužitelju da otpiše naknadu za prijevremeni raskid iz razloga jer se u konkretnom slučaju ne može utvrditi okolnost je li korisnik bio upoznat s potrebom zamjene SIM kartice u određenom roku.

2.2. Tužitelj je istaknuo kako se u konkretnom slučaju nije radilo o tome da tužitelj nije u mogućnosti ispuniti svoju ugovornu obvezu u skladu s općim uvjetima poslovanja pa da bi se shodno tome ispunile pretpostavke za raskid ugovora bez plaćanja naknade za prijevremeni raskid od strane Korisnika sukladno članku 41. st. 6. ZEK-a. Sukladno navedenom tuženik je prvenstveno trebao utvrditi da li je od strane tužitelja došlo do nemogućnosti ispunjenja ugovorne obveze u skladu s općim uvjetima poslovanja, a što je propustio utvrditi.

2.3. Istaknuo je i kako je tuženik počinio procesnu povredu prekoračenjem svojih ovlasti time što je protuzakonito naredio tužitelju da u cijelosti otpiše naknadu za prijevremeni raskid ugovora na računu za svibanj 2020.

2.4. Poziv se na čl. 98. st. 3. ZUP-a kojim je propisano kako izreka sadržava odluku u upravnoj stvari, te da ista mora biti kratka i određena.

2.5. Istaknuo je i kako pozivanje tuženika na čl. 29. st. 11. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga(Narodne novine, 154/11, 149/13, 82/14, 24/15, 42/16 i 68/19 – dalje Pravilnik) nije primjenjivo jer ni taj stavak ne ovlašćuje tuženika da operateru nalaže da u svojim poslovnim knjigama otpisuje potraživanje.